

Martti Tulenheimo

Agathon Meurmanin sukuseuran matka Pietariin 14.-16.8.2007

Iloinen matkaseurueemme tapasi tiistaina 14. elokuuta Helsingin rautatieasemalla, josta otimme aikaisen aamujunan kohti Pietaria. Mukana matkalla oli 25 osaanottajaa, joiden ikähaitari oli noin 20-80 vuotta. Erityisen ilahduttavaa oli, että mukana oli useita nuoria sukuseuralaisia.

Alkumatka hujahti oikorataa pitkin hetkessä. Nautittuamme Sibelius-junan runsaan aamiaisen olimme porhaltaneet jo Lahden ohi. Kouvolassa Raili Perkka liittyi joukkoomme ja ilahdutti matkalaisia mainiolla lakritsilla, jonka lisäksi Elisabeth ja Jukka Meurman hemmottelivat meitä rosé-viinillä ja juustolla.

Saavuimme Pietariin paikallista aikaa noin kahden aikaan iltapäivällä. Meitä odottanut bussi kuljetti seurueemme Suomen asemalta suoraan vasta avattuun hotelliimme, Petro Palaceen. Matkanjohtajamme Marja-Liisa Meurman oli valinnut hyvin - majapaikkamme tyydytti puitteiltaan vaativampaakin matkailijaa ja sijaitsi erinomaisella paikalla Malaja Morskaja Ulitsan varrella, vain parin sadan metrin päässä Iisakin kirkosta ja Nevski Prospektista. Vastapäisessä talossa Nikolai Gogol kirjoitti Nenän ja Mielipuolen päiväkirjan, viereisessä korttelissa Tsaikovski kuoli 1893 pian sen jälkeen, kun oli saanut valmiiksi viimeisen sinfoniansa ja vähän kauempana kadulla asui aikanaan Dostojevski.

Iltapäivän ohjelmana oli vapaata tutustumista kaupunkiin ja jakaannuimme pieniin ryhmiin. Sää suosi meitä, sillä oli kesän kuumin viikko, ja helteinen Pietari kylpi auringossa. Illalla menimme upeasti restauroituun kullanhoitoiseen Aleksanterin teatteriin katsomaan Joutsenlampea, jonka tulkinta noudatti klassisen täsmällistä venäläistä balettiperinnettä. Solistit olivat ilmaisuvoimaisia ja balettikuoro liikkeineen ihailtavan yhtenäinen koko esityksen ajan. Väliajalla juotiin tietysti venäläistä kuohuviiniä.

Keskiviikko

Aamu alkoi runsaalla aamiaisella. Venäläiseen tapaan tarjolla oli runsaasti niin suolaista kuin makeaa. Seuraavaksi kiertelimme kaupunkia bussillamme, jonka miellyttävä ilmastointi oli todella tarpeen. Hiljattain juhlittujen 300-vuotisjuhlensa ansiosta Pietari on jälleen restauroitu entiseen loistoonsa. Kierroksella sai hyvän kuvan siitä, kuinka upea kaupunki Pietari kanavineen ja Nevan suistoineen todella on.

Suunnitelmanamme oli vierailla Demidovin palatasissa, jossa Aurora Karamzin aikanaan asui. Rakennuksessa sijaitsee nykyään pankkiliikkeen toimisto. Olimme etukäteen toivoneet vierailua, mutta paikan päällä meidän annettiin perin venäläisittäin ymmärtää, ettei vierailu mitenkään onnisuisi. Kuitenkin kiitos tulkkinamme toimineen Hanni Hyvärisen, pääsimme kurkistamaan sisään. Pavel Demidov omisti aikanaan myös viereisen pienemmän talon, jossa sijaistsevat nykyään säveltäjäläiön tilat. Täällä pääsimme tutustumaan juhlasaliin, jossa Jukka Meurman istahti suuren flyygelin ääreen ja tarjosi meille pienellä musiikinäytteellään matkan menneeseen.

Mielenkiintoisen kaupunkikierroksemme kohokohta oli pysähdys Vasilin saaren päässä ihaillessa Nevaa ja punaisia Rostra-pylväitä sekä vastapäätä sijaitsevaa Eremitaasia. Jatkaessamme saaren kiertelyä, meillä oli tilaisuus ihaila yliopiston rakennuksia ja lukuisia kirjailijapatsaita. Eremitaasiin päästyämme jätimme suosiolla loputtomat taidekokoelmat seuraavaan kertaan ja tutustuimme yksityiskohtaisemmin arvokkaan kokonaisuuden muodostaneeseen skyyttien kulta-aarteeseen. Lounasta söimme kuulussa Literaturnoje-kahvilassa, josta Pushkin lähti kohtalokkaaseen kaksintaisteluunsa.

Illan ohjelmana oli risteily Nevalla eväiden ja kuohuviinin avittamina. Veneestä käsin huomasi selvästi, kuinka nopeasti tästä Euroopan neljänneksi suurimmasta kaupungista ja Itämeren tärkeimmästä satamakaupungista on tulossa todellinen eurooppalainen finanssikeskus. Risteilyn jälkeen ajoimme Nikolainkirkon aukion kautta, jossa Agathon Meurman asui poikana Armfeltin virkatalossa. Lopuksi suuntasimme etsimään ravintolaa, mikä osoittautui nousukaudesta ja elintason kohoamisesta huolimatta yllättävänkin vaikeaksi.

Torstai

Heti aamiaisen jälkeen lähdimme Tsarskoje Seloon tutustumaan Katariinan palatsiin. Siellä nuori Agathon kävi lyhyen aikaa koulua. Bussimatka sujui mukavasti Marja-Liisan kertoessa elävästi Agathonin matkasta Venäjälle ja hänen vaiheistaan Pietarissa. Saavuimme Pushkiniin etuajassa, minkä ansiosta meillä oli runsaasti aikaa tutustua palatsin ympäristöön ja kiinalaiseen pikkupalatsiin.

Täydellisesti entisöidyssä Katariinan palatsissa erityisen vaikutuksen teki alkuperäiseen asuunsa restauroitu meripihkahuone, joka oli tuhoutunut sodan aikana. Kuumassa ja ihmisiä vilisevässä palatsissa kiertelyn jälkeen teki hyvää päästä pihalle istuskelemaan, nauttimaan virvokkeita ja vapaasti kävelemään rakennuksia ympäröivään valtavaan puistoon.

Syötyämme lounasta venäläisessä kestikievarissa Russkij Domissa, oli aika palata Pietariin. Junamatka takaisin Suomeen oli tukahduttavan kuuma ja kesti rajamuodollisuuksien vuoksi kauan. Pian matkan jälkeen luimme kuitenkin iloksemme lehdestä, että VR:n ja Venäjän RZD:n yhteisyritys Karelian Trains on tilannut neljä uuden polven Pendolinoa Helsingin ja Pietarin väliseen liikenteeseen. Nopeiden junien on tarkoitus aloittaa liikennöinti 2010 ja tavoitteena on lyhentää matka-aikaa kaupunkien välillä nykyisestä viidestä ja puolesta tunnista kolmeen.

Lämmin kiitos matkanjärjestäjille ja kaikille mukanaolleille - sukuseuramatkailu palkitsee!